

TEHOKKUUDEN FILOSOFIA

eli

MIKÄ ON POSITIIVISTA? – MIKÄ ON NEGATIIVISTA?

1 Johdatus

¹1800-luvun jälkipuoliskolla sekä 1900-luvun ensimmäisinä vuosikymmeninä on sarja amerikkalaisia ajattelijoita ja kirjailijoita muotoillut harvinaisen yhtenäisen tehokkuuden filosofian, jota leimaa optimismi, määrätietoisuus, elämänilo ja voitontahto.

²Vaikka kirjailijat ovat vain ohimennen viitanneet inspiraatiolähteisiinsä, voidaan ne kuitenkin selvästi jäljittää joogafilosofiaan sekä vanhaan ja uuteen teosofiaan. Esoteerikolle on selvää, että tämän elämäntutkimuksen pohjana on reinkarnaatio- ja karmaoppi, vaikka siihen on tuskin viitattu. Jos elämänsä viittäisi vain yhteen inkarnaatioon, sillä ei voisi olla niin suunnatonta ja mullistavaa merkitystä näille viisauden opettajaille.

³Tämä elämäntutkimus on populaarifilosofiaa parhaimmillaan. Se kääntyy kaikkien puoleen kehitystasosta riippumatta. Tämä on saanut eurooppalaiset kriitikot arvelemaan, että ajatussuunta kasvattaa tai vahvistaa egoismia. Arvostelu on tuskin oikeutettu. Ajatus, ettei aseteta alkuun ihanteita, jotka suuret kansanjoukot kokevat elämälle vieraiksi ja saavuttamattomiksi (esim. Vuorisaarnan ihanteet), on täysin tarkoituksellinen ja pedagogisesti oikea. Mitä alkukantaisempi yksilö on, sitä alhaisempia ovat ihanteet, jotka voivat häntä innostaa. Kaikki kirjailijat ovat kuitenkin ottaneet mukaan korkeimmat ihanteet korkeimmat asteet saavuttaneille. Ihanteelliseksi luetaan muuten jokainen tavoite, korkea tai alhainen, joka ei vastusta kehitystä.

⁴Seuraavassa kuvaillaan joitakin amerikkalaisten filosofien, Emersonin, Mulfordin, Trinen, Mardenin ja Whitmanin, aatteita selväpiirteisemmin esoteerisissa puitteissa.

2 On olemassa vain yksi uskonto

¹Kuten kaikki, jotka eivät ole dogmaattisiin taikauskoihin eksyneet, vetävät amerikkalaiset filosofitkin jyrkän rajan Kristuksen opin ja juutalaistuneen kristinuskon välille.

²Länsimaalainen, johon vaikuttaa perinteellinen väärinymmärretty Kristuksen lähetys ja julistus, on tuijottanut silmänsä sokeiksi elämän varjopuoliin ja oppinut näkemään luonnon jonkinlaisena vihollisena, joka täytyy kukistaa ja vallata. Alkuperäinen Kristuksen oppi on muotoiltu uskonnoksi, joka kieltää elämän jumalallisuuden, näkee kaikkialla paha, näkee maailman pahan vallassa ja ihmisessä parantumattoman pahan nk. syntisen.

³Kristus näki jumaluuden ilmentymää kaikkialla ja kaikessa. Hänelle elämä sekä kaikki elämässä oli olemukseltaan jumalallista. Hänen elämäntutkimuksessaan ei ole mitään kristinuskon pessimistisestä elämäntutkimuksesta. Pahuus on suhteellista epätäydellisyyttä ja johtuu tietämättömyydestä ja kyvyttömyydestä.

⁴Kristus julisti ainoaa todellista uskontoa. On vain yksi uskonto. Kaikki avataarat, sanansaattajat jumalten valtakunnista, ovat kaikkina aikoina julistaneet samoja totuuksia. Totuus on yksi, tieto todellisuudesta ja elämästä. Yksilön osatieto ja oma käsitys siitä riippuu hänen kehitystasostaan.

⁵Kaikkien avataarojen opit on vääristetty. Heidän erilaiset kuvauksensa tiedosta täytyi sopeuttaa vallitsevaan käsitystapaan sekä yleiseen käsitysmahdollisuuteen. Olennainen on aina joutunut hukkaan. Alemmilla kehitystasoilla totuutta vääristävät aina ne, joilla on valta, saadakseen sen palvelemaan omia tarkoituksiaan. Väärinkäsitykset johtuvat lisäksi siitä, että yksilöt ovat kaukana toisistaan eri tasoilla, että jo entuudestaan määrätyn käsityksen omaavat torjuvat uuden opin, että ihmiset kieltäytyvät muuttamasta tapojaan, että oikeinymmärtämisen mahdollisuus on riippuvainen yksilön avoimesta suhtautumisesta elämään sekä toiveesta saada ymmärtämykselle välttämättömiä kokemuksia.

⁶Kaikissa uskontomuodoissa voidaan erottaa eksoteerinen ja esoteerinen oppi. Uskonnon-perustajien on täytynyt valita sellaisia, jotka omasivat piilevät ymmärtämisen mahdollisuudet ja vihkiä heidät niihin syvempiin elämäkokemuksiin, jotka tavalliset ihmiset ilman muuta tulkitsisivat väärin. Täten luotiin perusta esoteerisille tietokunnille. Eksoteerinen, yksinkertaisempi esitystapa, joutui laskelmoivien pappien huomaan. Se muovailtiin mukavan pelastusopin sisältäväksi dogmijärjestelmäksi, jolloin julistuksen keskeinen osa eli työ ja menetelmät itsetoteutuksen hyväksi joutuivat hukkaan. Eri esoteeristen tietokuntien opit ovat samanlaisia kaiken olennaisen suhteen, vaikka tietysti niiden kieliasu on erilainen, terminologia toiseltaan ja myös ilmaisutavat eroavat. Esoteriikka vapauttaa ihmiskunnan mm. kahdesta laajalle levinneestä harhasta: kristillisestä, jonka mukaan ihminen on parantumattoman paha sekä intialaisesta, jonka mukaan ihminen on jumala.

⁷Kaikki ykseysasteen saavuttaneet julistavat, että elämä on jumalallista ja muodostaa ykseyden, että me kaikki olemme täydellisiä, jokainen omalaadussaan ja kehitystasollaan, että me kaikki olemme matkalla yhä korkeampien kehitystasojen täydellisyyksiä kohti, että kaikki kerran saavuttavat päämäärän, korkeimman täydellisyyden, että jokaisesta itsestään riippuu, milloin saavuttaa päämäärän, että mitkään nk. pelastusopit eivät auta, etteivät mitkään hypyt kehityksessä ole mahdollisia edes jumalallisella avulla ja että ihmisen oma minä on "tie, totuus ja elämä". Me synnymme uudestaan ihmisinä, kunnes olemme oppineet kaiken ihmiskunnassa opittavaksi tarkoitettun, ja uusien inkarnaatioiden aikana saamme niittää kaiken edellisissä kylvämämme.

3 Kaikki elämä on ykseyttä

¹Kaikki meidän maailmankaikkeuteemme kuuluvat kosmiset maailmat muodostuvat monadeista, jotka ovat joko matkalla alas fyysiseen maailmaan (involuutio) tai kotimatkalla (evoluutio). Evoluutioon kuuluvat oleskelevat eri luomakunnissa ja pyrkivät kohti korkeinta päämäärää: kosmista kaikkitietävyyttä ja kaikkivaltiutta.

²Maailmankaikkeuden kaikki yksilöt muodostavat tajunnan suhteen ykseyden. Jokaisella yksilöllä on korvaamaton osa tässä kosmisessa kokonaistajunnassa.

³Yksilön tajunta voidaan jakaa alitajuntaan, valvetajuntaan ja ylitajuntaan.

⁴Alitajuntaan kuuluu kaikki yksilön menneessä ajassa kokema. Alitajunta ei voi unohtaa mitään, vaan säilyttää muiston kaikesta kokemastaan monadin manifestaatioon tulemisesta lähtien. Kaikkien monadien yhteiset muistot muodostavat yhteisen kosmisen muistin.

⁵Yksilön alitajunta on suunnattoman paljon laajempi kuin mitä yksilön rajoittunut valvetajunta koskaan ehtii käsittää.

⁶Ylitajunta on meidän osallisuutemme kosmiseen kokonaistajuntaan. Omaa osuuttamme lisäämme jatkuvasti tajunnanaktiivisuudella sekä tajunnan laajentamiseen tähtäävällä työllä.

⁷Ylitajunnan kautta yksilö vastaanottaa inspiraatiota, korkeampien olentojen valoa, voimaa, tietoa todellisuudesta, elämästä ja olemassaolon laeista, sitä mukaa kun hän kehittyy siinä määrin, että hän kiinnostuu inspiraatiosta ja voi käsittää sen.

⁸Yksilö on monadi (pienin mahdollinen ikiaineen osa ja pienin mahdollinen tajunnan kiintopiste), involvoitunut eli inkarnoitunut aineverhoihin, jotka muuttuvat yhtenäin muuntumisen lain ja muodostuvat aina uudelleen uudelleenmuodostumisen lain mukaan.

⁹Essentiaalitajunnaksi kutsuttu yksilön ylitajunnan osa paljastaa meille sen loputtoman rakkauden, jota me kaikki kaipaamme omalle osallemme ja toisia auttaaksemme. Kaikki suuret opettajat ovat puhuneet sen olemassaolosta ja sanoneet sen vain odottavan omakseen ottamista. Sen sijaan, että pyrkisimme laajentamaan valvetajuntaamme niin, että voisimme päästä yhteyteen ylitajunnan tämän osan kanssa, tyydymme vain jo aikaisemmin hankkimaamme. Joka kerta hetkellisen yhteyden saatuaamme vapaudumme joltain osin näennäisolemuksesta, jonka olemme itse ajatuksillamme ja tunteillamme, aikaisemmalla elämänsenteellämme luoneet; asioilla, joiden luulemme olevan oikea minämme ja jotka ovat

esteenä päämäärän saavuttamiselle. Tämän elämyksen yhteydessä meistä tulee välittömiä ja yksinkertaisia, spontaanisti siihen ihmeellisen ikuiseen nykyhetkeen syveneviä, jollaisia elämä meille tarjoaa joka hetki. Ilman ykseyttä elämme hajaantuneina yhteen jos toiseenkin suuntaan ymmärtämättä osien yhteyttä ja kaiken elämän ykseyttä. Vasta kun huomaamme, että me kaikki elämme olemassaolon tajuntameressä, havaitsemme elämän viisauden, kauneuden ja voiman. Tämä voima ilmenee yhä täydellisemmin kauttamme, mitä enemmän ja estottomammin sille antaudumme, mitä varauksettomammin seuraamme omaa valoamme ja tottelemme kehotuksia, joita havaitsemme hiljaisuudessa ollessamme. Virheellisellä elämänasenteella elämästä tietämättömät tekeytyvät sokeiksi ja kuuroiksi salatun ykseysselämän ilmenemiselle.

¹⁰Elämä on mitä yksinkertaisinta. Mielenlaatumme monimutkaistaa kaiken. Elämän ongelmista vapaita ovat ne, jotka lakkaavat pohtimasta elämän sekavia kummallisuuksia, joita me itse kehräämme epäonnistuneilla selitysyrityksillämme. Yksinkertaisesti ja välittömästi elävät, sellaiset, jotka suin päin antautuvat elämälle, huomaavat elämän itsensä ratkaisevan heidän ongelmansa, kunhan he vain puolestaan raivaavat esteet ykseysyhteyden saavuttamiselle. Olemme itse kutoneet hunnun, joka kätkee meiltä elämän ihmeellisen hyvyyden ja kauneuden, totuuden ja loiston. Ei ole olemassa mitään meitä ykseydestä erottavaa.

¹¹Ykseyden tyhjentyvät voimat vaikuttavat kaikessa. Salliessamme ykseyden vaikuttaa järkemme kautta, kutsumme sitä neroudeksi, toimintamme kautta se on hyvyyttä ja tunteidemme välityksellä siitä tulee rakkautta. Elämällä varsinaisen tasomme alapuolella, elämme alitajunnassa ja sallimme menneisyyden tietämättömyyden sokaista ja kyvyttömyyden lamauttaa itseämme.

¹²Silloin tällöin tapaamme olentoja, jotka vaikuttavat olevan sanansaattajia vaistomaisesti aavistamastamme ykseyden maailmasta. Heidän läheisyydessään vapaudumme hunnusta ja voimme hetkellisesti saada katsoa ykseyden maailmaan. Havaitsemme, että he omaavat kaiken siitä syystä, että he ovat tietoisesti osallisia ykseyteen, jossa kaikki täydellisyydet ovat kaikkien yhteistä omaisuutta. Kuultuamme heistä olemme kaikki hämmästyneinä kyselleet sen suunnattoman voiman alkuperää, joka muuttaa kaiken kuin taikasauvan kosketuksesta. Nämä olennot ovat vapaita kaikesta siitä, mikä meitä kahlitsee, ja koemme, joskin vain yhdessäolon silmänräpäyksen ajan, tässä vapaudessa sen, mitä olemme aina tiedostamattamme ikävöineet omistaa. Siirrymme viisauden ja autuuden maailmaan. Näiden värähtelyjen haihduttua, hunnun taas sulkeuduttua, meille kuitenkin jää pysyvä varmuus siitä, että olemme nähneet todellisuuden, jota voimme kerran kutsua omaksemme.

4 Olemme kaikki täydellisiä, jokainen omalla tasollaan

¹Olemme kaikki loputtomalla kosmisten maailmojen halki kulkevalla tutkimusmatkalla. Havaitsemme maailmat liittäessämme ne tajuntaamme. Saavutettuaamme tällä tajunnanlaajenemisella korkeimman kosmisen maailman, joka lävistää koko maailmankaikkeuden ja ympäröi sitä, on meidän minämme samastunut kosmukseen ja on niin ollen itse kosmos.

²Yksilön tajunnanlaajeneminen merkitsee osaksi subjektiivista, yhä laajempaa tietoa todellisuudesta (jokainen tosiasia, jonka liitämme tajuntaamme, merkitsee pienen pientä avartumista); osaksi objektiivista, yhä useampien ja useammassa luomakunnissa oleskelevien monadien tajunnan liittämistä omaan tajuntaamme; osaksi lisääntynyttä tajunnanaktiivisuuden kykyä, s.o. kykyä hyödyntää yhä enemmän maailmankaikkeuden kaikkivaltiasta dynaamista voimaa.

³Yksilön monadi kohoaa kivikunnasta ja kulkee luomakunnasta toiseen ja maailmasta maailmaan. Jokaisessa luomakunnassa kuljemme ylöspäin monien kehitystasojen kautta.

⁴Saatanallinen oppi ihmisen synnynnäisestä, parantumattomasta pahuudesta on uskomattoman paljon ehkäissyt itsetoteutustyötä. Se on myrkyttänyt ihmisten kokonaisia elämiä jo

varhain istutetulla ja siksi syvälle juurtuneella tunteella ikuisesta kadotuksesta ja kidutuksesta. Ei ole mitään syntiä. Elämän suhteen ei ole muita syyttäjiä ja tuomareita kuin satanistit ja moralistit.

⁵On olemassa kylvön ja korjuun laki. Kaiken tekemämme “hyvän” ja “pahan”, s.o. jokaisen luoksevetävän, myönteisen ja rakastavaisen samoin kuin jokaisen poistyyntävän, kielteisen ja rakkaudettoman ajattelemamme ajatuksen, tuntemamme tunteen, sanomamme sanan, tekemämme teon, saamme takaisin samalla mitalla joko tässä tai tulevaisuudessa elämissä. Mitään pakotietä ei ole, sillä mikään jumala ei voi muuttaa elämän lakia.

⁶Moraalin myrkyttämä ihmiskunta ei ole tietämisen, mutta kylläkin elämäntiedon vihollinen. Ihmiset kuuntelevat mielellään jaloa puhetta. Mutta kun se koskee heitä itseään ja heidän lähimmäisiään, ystävien ja tuttavien soveltaessa vakavissaan puheita elämään, he närkästyvät. Silloin on “tuosta” tullut kummallinen, luulee kai olevansa jotakin merkillistä, etevämpi kuin me toiset. Silloin vedetään esille kaikki “tuon” tekemät erehdykset, kaikki nk. virheet ja puutteet, joita juorut ovat voineet keksiä ja pahansuopuus sepittää. Parhaimmassa tapauksessa sanotaan, että “tuo”, joka on ollut sellainen maailmanlapsi, yrittää tekeytyä paremmaksi kuin me, jotka olemme olleet hyvin moraalisia (onnistuneet niin hyvin säilyttämään ulkoisen moitteettomuutemme).

⁷Vastineeksi kaikille jokaista itseään toteuttavaa kohtaan kohdistuville elämäntieteille hyökkäyksille elämäntieto vahvistaa, että “ihmisen alkaessa ajatella, hän lakkaa olemasta maailmallinen, alkaessa opiskella, hän lakkaa olemasta sivistymätön, yrittäessä oppia itsehillintää, hän lakkaa olemasta paheellinen, alkaessa toimia vilpittömästi, hän lakkaa olemasta turmeltunut”, eläessä auttaakseen ja palvelukseksi, hän on saavuttanut korkeimman ihmisasteen. Hän ei tarvitse koskaan minkään oikeamielisen, vihastuneen tai kostonhaluisen jumalan anteeksiantoa siksi, että on saavuttanut tämän asteen ja jättänyt taakseen kaiken itselleen nykyisin alempiarvoisen.

5 Tieto ja vaisto

¹Ehdoton tieto on kaikkietävyys. Olemme kaikkietäviä tietäessämme kaikista laeista ja omatessamme tarvittavat tosiasiat jokaisesta maailmasta näiden lakien ymmärtämiseksi.

²Tieto on subjektiivista kaikille, jotka eivät ole hankkineet objektiivista tajuntaa.

³Monadi ei voi unohtaa mitään. Katoamatonta on kaikki tieto, jonka monadi on elämäkokemuksiansa muokaten itse hankkinut, vaikka tämä jääkin piileväksi, kun uudistunut kosketus vastaavaan todellisuuteen puuttuu.

⁴Kolmessa alimmassa kosmisessa maailmassa monadi voi menettää tietonsa lyhyemmäksi tai pitemmäksi aikaa, koska sen tajunnanjatkuvuus saattaa hävitä, jolloin tieto jää piileväksi eikä palaudu muistiin muutoin kuin pääsemällä uusiutuneeseen kosketukseen vastaavanlaisen todellisuuden tai tiedon kanssa.

⁵Platon lausui esoteerisen selviön väittäessään, että kaikki tieto on piilevää ja herää eloon samankaltaisilla elämyksillä (värähtelyillä).

⁶Jokaisen monadin on itse hankittava kaikki, mikä on sen kehitykselle välttämätöntä, tieto todellisuudesta ja elämästä, ominaisuudet ja kyvyt. Monadi saa ennakkotietoa korkeampien maailmojen olennoilta siinä määrin kuin se on tarpeellista elämässä orientoitumista varten. Tieto ei voi koskaan kadota edes alimmassa maailmoissa.

⁷Kausaaliasteen saavuttaneet ja objektiivisen kausaalisen näkemyksen hankkineet voivat tutkia objektiivisesti fyysisiä, emotionaalisia ja mentaalaisia maailmoja ja kuvata kaikkea näissä esiintyvää luonnontutkijan tarkkuudella.

⁸Luonto on läpeensä lainmukaisuutta. Tutkija etsii ja löytää lait. Ilman objektiivista, normaalia paljon laajempaa näkemystä hänellä on tuskin mahdollisuutta löytää muita kuin mekaanisia luonnonlakeja. Hän ei löydä finaalisia tai dynaamisia lakeja. Tultuamme osaksi ykseyttä löydämme etsimämme elämän kaikkietävyyydestä

⁹Neljä vaistoa ohjaa etsijää oikeaan, kunnes hän kuuluu osana ykseyteen: todellisuuden-, elämän-, oikeus- ja logiikanvaisto. Mitä korkeampi kehitystaso, sitä luotettavampia nämä vaistot ovat.

¹⁰Tarvitsemme varmuutta voidaksemme elää ja toimia. Ilman varmuutta olemme tahdottomia uhreja niille, jotka ovat kyllin rohkeita sanelemaan lakinsa meille.

¹¹Terve järki on omakohtaisesti hankitun elämänkokemuksen tulos. Se antaa varmuutta. Jos hyväksymme sokeasti toisten mielipiteet koettelematta niitä, menetämme kyvyn orientoitua elämässä ja estämme terveen järkemme kehitystä. Heikkoudeksemme jää kaikki, mitä emme ole tutkineet tai kokeneet.

¹²Logiikanvaisto on kykyä luoda nopea yleissilmäys ja yhdistellä oikein tietyn ainealueen tosiasioita.

¹³Oikeus- eli lainvaisto on arvokkain neljästä vaistosta. Osaksi se kasvaa esiin logiikanvaistosta, jolloin sitä nimitetään omaksitunnoksi, koska se on johdonmukainen reaktio sille, ettei huomioi tabuja. Osaksi se kasvaa esiin koetuista kivuliaista oikeudenloukkauksista. Näin saa alkunsa oikeudentunto, josta vähitellen kehittyy vilpittömyys (oikea, epäitsekäs, persoonaton arviointitapa), oikeamielisyys (oikea, persoonaton toiminta) ja lainvaisto. Idealiteettiastetta lähenevät ovat hyvää vauhtia personoimassa lakia. Lainvaisto on varmin opas laittomuuden viidakon halki. Ilman sitä jäämme tietämättömiksi, olemme eksyksissä ja vailla lakia.

¹⁴Totuus, joka ei saa vastakaikua ihmisen sisimmässä, ei ole hänelle mikään totuus. Sellaisen hyväksymällä hänen totuudenvaistonsa turmeltuisi.

6 Elämäntehtävä ja johdatus

¹Kenenkään olemassaolo ei ole vailla merkitystä. Olemme kaikki jumaluuden välikappaleita tiedämmepä sen tai emme. Joka tarjoutuu vapaaehtoiseksi välikappaleeksi, saa aikaan parasta ja eniten, kylvää parhaimman mahdollisen kylvön.

²“Maailmansielu” tietää, mitä välineitä se tarvitsee. Meidän ei tarvitse kantaa huolta sen aikeista meidän suhteen eikä siitä, mitä tekisimme tai mitä meistä tulee. Oma jumalallisuutemme ohjaa meitä, jos kuuntelemme sen ääntä hiljaisuudessa, noudatamme sen kehotusta ja osoitamme uskollisuutta löytämiämme ihanteita kohtaan. Elämä paljastaa meille tehtävämme. Levottomuutemme pyrkimykset harhauttavat meitä yhä enemmän. Levottomuuden tilassa meiltä jäävät huomaamatta seikat, jotka ovat sopusoinnussa olemuksemme kanssa. Meitä ohjaa oikeaan luonnollinen elämänvaistomme. Harrasteemme osoittavat, miltä suunnalta lahjakkuutemme me löytyy.

³Jokaisella yksilöllä on tehtävänsä, joka odottaa täyttymystään juuri hänen kauttaan. Se määräytyy hänen olemuksensa kokonaisuuden sekä sen tavan mukaan, jolla maailmantajunta voi ilmentyä juuri hänen kauttaan. Kilpailua ei ole, sillä ainutlaatuisena olento suorittaa työn, johon kukaan muu ei kykenisi. Ihmisen oikea kutsumus on se, johon hän voi syventyä todellisella antaumuksella.

⁴Ihmisen nerous tulee esille hänelle ominaisessa vastaanottavuudessa, ymmärtämyksessä, valintapyrkimyksessä. Se liittyy häneen kaiken hänen kaltaisensa. Olemuksemme näkee aina oikein. Mitä ihminen tekee, sen hän omistaa. Jokainen löytää kaiken itselleen kuuluvan. Mitä sydämemme pitää suurena, on suurta. Juuri tämä tekee onnen lahjat ehtymättömiksi. Ihmisellä on kiistämätön oikeus kaikkeen, mikä on sopusoinnussa hänen lahjakkuutensa ja luonteensa kanssa. Kaikkialla hän voi ottaa omakseen sen, mikä kuuluu hänen henkiselle alueelleen, eikä mikään voi estää häntä vastaanottamasta sitä, mihin hänellä on henkinen omistusoikeus. On turhaa kätkeä häneltä salaisuus, johon hänellä on oikeus. Se paljastaa itse itsensä.

⁵Kaikki elämässä jättää todisteensa. Toimielias osoittaa olemuksensa laadun. Paikallaan istuva tai nukkuva paljastaa omansa. Vaiettuaan ihmiset luulevat, etteivät he ole sanoneet

mitään. Mutta heidän hiljaisuutensa oli äänekkäs vastaus. Ihmisen oma olemus puhuu niin äänekkäästi, ettei voi kuulla, mitä hän sanoo.

7 Nerous ja tasotiede

¹Ihminen näkee vain sen, minkä entuudestaan tuntee, ja taitaa täysin ainoastaan sen, mitä itse on tehnyt. Hän ei voi hankkia muuta kuin mitä hän itse on. Se, mitä hän moraalikaavoista vapautuneena kutsuu hyväksi tai pahaksi, riippuu hänen kehitystasostaan.

²On olemassa monenlaisia neroja, neroja melkeinpä kaikilla kehitystasoilla, riippuen siitä, montako inkarnaatiota yksilö on käyttänyt erikoistumiseen. Mitä korkeamman tason nero on saavuttanut, mitä lähemmässä ykseyttä päässyt, sitä selvemmin hän ymmärtää riippuvuutensa korkeammasta elämästä. Tehtävälle antautuminen tuo mukanaan nöyryyttä. Nero tietää suorittaneensa työn tuntien, että “missään tapauksessa en itse sitä tehnyt”. Jos hän tuntee yhteenkuuluvuutta ykseydessä elävien kanssa, hän luopuu turhamaisuudestaan ja on alkuperäinen, yksinkertainen ja välitön. Itsetehostus estäisi häntä suorittamasta parastaan.

³Ihmiskuntaa askarruttavat ongelmat ovat pääasiassa fiktioiden ja illusioiden ongelmia. Me rakennamme niitä valtavia määriä työllistääksemme levottoman ajattelumme, joka ei voi koskaan saada tarpeekseen muokattavaa ainesta, ja joka järkevempien asioiden puutteessa puuhaa joutavien pikkuasioiden ja arkipäiväisyyksien parissa. Me tyrkytämme suuret määrät lapsellisuuksia sukupolvelta toiselle sen takia, että ne on kerran sanottu. Ne, joille ajattelu on vaivalloista, hyväksyvät roskan kiitollisuudella päästäkseen ajattelemasta. Täytämme tajuntamme ja siten myös kallisarvoisen muistimme silkalla hölynpölyllä, vaikka voisimme hankkia niin paljon korvaamattoman tärkeää tietoa. Jos emme tuhlaisi aikaa “tappamalla” sitä, vaan tutkisimme todellisuutta ja elämää ja soveltaisimme tietoaamme järkevästi, voisimme helposti vähentää inkarnaatioiden määrän puoleen. Meillä on edelleen suunnattoman paljon jäljellä, ennen kuin olemme hankkineet kaiken tiedon ja ymmärtämyksen, kaikki ominaisuudet ja kyvyt, kaiken, mitä ihmiskunnassa voi oppia. Koulussa opimme sellaista, minkä kiiruhdamme unohtamaan heti sieltä päästyämme. Meiltä puuttuu luottamus lasten vaistoon sen suhteen, mitä heidän tarvitsee oppia ja mitä he ovat inkarnoituneet hankkimaan.

⁴Päivän menekkitteokset, jotka tenhoavat ihmisiin, ja joita ylistetään mestariteoksina, joutuvat huomenna paperikoriin. Se, mitä aikalaiset kiittävät, ei ole painomusteen arvoista. Todellinen nero kirjoittaa, koska hänen täytyy, ei ansaitakseen rahaa. Usein hän ei edes aavista suuruuttaan. Saattaa kestää vuosisatoja, ennen kuin tämä nerous havaitaan. Itselleen kirjoittava kirjoittaa ikuiselle lukijakunnalle. Jonakin ajankohtana on ehkä vain tusinan verran Platonian lukevia ja ymmärättäviä, eikä koskaan tarpeeksi monta maksamaan hänen teostensa uuden painoksen hintaa. Kuitenkin ne ovat jokaisen uuden sukupolven käytettävänä.

8 Ykseyselämä

¹Ihmisen arvoitus on hämmästyttävän helppo ratkaista, jos hän vain on vilpittömän itsessään olevaa korkeinta kohtaan. Hänen sisäinen luonteensa on yhtä rajattoman elämän ja sen voimien kanssa. Jos hän elää tämän tiedostaen, jumalallinen saa tilaisuuden ilmentyä ja toteutua hänessä. Silloin tällöin kohtaamme historiassa jonkun, joka jo lapsuudestaan on elänyt tietoisessa yhteydessä ykseyden kanssa. Kristuksen sanoman uutuus oli, että hän julisti avoimesti sellaista, mikä siihen saakka oli ilmoitettu vain valituille temppelien sisimmässä pyhäköissä.

²Kaikki elämä on jumalallista ja muodostaa elävän ykseyden. Jumalan valtakunta on ihmisessä. Ainoa, mitä ihmisen tarvitsee tehdä elääkseen yhteydessä jumalalliseen, on liittyä tietoisesti ykseyteen. Tuhannet historian henkilöt ovat todisteena siitä, että sellainen elämä on mahdollista. Jos ihminen pitää kiinni tästä ajatuksesta ja sallii tunteen kaiken ykseydestä aina täyttää olemuksensa, hän tunkeutuu yhä syvemmälle yhteisyyteen. Ihmisen nk. lankeemus on siinä, että hän eroaa ykseydestä ja luulee voivansa elää sen ulkopuolella. Hänen nk.

pelastuksensa on siinä, että hän luopuu eristyneisyydestään, palaa isäinkotiin ja liittyy uudelleen ykseyteen.

³Ihminen saavuttaa spontaanisti oikean suhtautumistavan kaikkea elävää kohtaan, jos hän pitää ykseyttä ohjeena ja tiennäyttäjänä. Yksilön samoin kuin ihmiskunnankin kaikkien ongelmien ratkaisemiseen on olemassa vain yksi keino, ja se on ykseyden tahto. On vain yksi todellinen uskonto, se, että meidät kaikki liittyy yhteen elämän kaikenkäsittävä ykseys. Niitä, joiden silmät ovat avautuneet tälle ainoalle oikealle elämännäkemykselle, kutsuttiin “jumalan lapsiksi”, jumalan valtakunnan uusiksi tulokkaiksi, jotka ikävöivät pikaista täysikasvuiseksi tuloa. Jumalallinen elämä ympäröi meitä ja odottaa ainoastaan, että raivaisimme tieltämme kaiken, mikä estää jumalallisten voimien vaikutuksen meissä. Sisimmässämme on hiljaisuuden ja tyyneyden pyhäkkö, niin pian kuin kohotamme esirippua ja astumme sisään.

⁴Kaikki elämä on jumalallista ja yksi kokonaisuus. Mutta vasta ihmisessä tämä tosiasia ilmentyy ja toteutuu määrätietoisesti. Kaikki ihmiset etsivät onnea. He etsivät sitä kaikkialta, mutta löytävät sen vain tuokioksi kerrallaan, kunnes he elämäkokemuksista oppivat, että pysyvä onni on vain ykseydessä ja että kaikki elämä muodostaa yhden kaikenkäsittävän veljeyden. Mitä me kutsumme pahaksi, on pahaa, koska se on erillään ykseydestä. Se lakkaa olemasta pahaa sen jälkeen, kun se on täyttänyt tehtävänsä opettamalla meille tarpeellisen oivalluksen, että ainoastaan ykseys on hyvää. Ykseyteen sulautuneelle ei ole olemassa enää mitään pahaa, pelkoa eikä rauhattomuutta, epäilyä, epävarmuutta tai pimeyttä. Hän elää nykyhetkessä, ei tulevaisuudessa tai menneisyydessä. Elämällä nykyhetkessä tiedämme, miten meidän tulee toimia.

⁵Ykseyteen sulautunut ja tähän elävään ykseydentajuntaan jäänyt ei tunne enää mitään ristiriitaa. Yksilöllä ei ole mitään muita toveita kuin jumalallisen toteutuminen. Mutta hän on myös tietoinen siitä, että hänen on omalta osaltaan tehtävä kaikki voitavansa jumalallisen ilmentämiseksi. Niin pian kuin jumalallinen elää ihmisen tajunnassa, hän astuu jumalallisen elämän palvelukseen. Vasta sitten, kun kaikki yhdistyvät ja yhdessä pyrkivät ykseyteen, toteutuu elämän tarkoitus.

⁶Ykseydessä eläminen, sellaisena kuin se ilmenee jumalallisen rakkauden sydämellisyydessä, täyttää ihmisen ilolla. Hän unohtaa itsensä auttaakseen toisia löytämään saman häviämättömän onnen. Jumalallinen rakkaus on elämän mahtavin liikkeelle paneva voima. Se on sopuoinnussa kaikkien elämän voimien kanssa ja vetää kaikki muut voimat puoleensa. Sydämellisyys on tapa kasvattaa onnea, unohtaa kaikki itsekkyyden omakohtaiset toiveet ja saavuttaa spontaanisti yksinkertainen ja välitön ja siten oika asenne kaikkeen elämässä.

9 Positiivinen ja negatiivinen elämänasenne

¹Amerikkalaiselle elämäntilfilosofialle on tunnusomaista sen luonteva ja järkevä oikeuskäsitys. Perinteisten, usein käsittämättömien, typerien ja elämälle kielteisten moraalikäsitteiden ja tabujen sijaan he ovat lähteneet olemassaolon kokonaisnäkömyksestä, joka täysin määräytyy elämän arvon mukaan. Nimitykset hyvä ja paha, jotka ovat väärinkäytön vuoksi harhauttavia, samoin kuin epäselvät termit oikea ja väärä, joista mielivalentainen lainsäädäntö on tehnyt sekavia ja tavat ja käytäntö harhaanjohtavia, on korvattu nimityksillä positiivinen eli myönteinen ja negatiivinen eli kielteinen elämänasenne.

²Positiivinen asenne ilmaisee meille, mikä on mielekästä ja onnea tuottavaa, sopuoinnussa elämänlakien kanssa, hyödyksi kehitykselle ja ihmiskunnalle ja siis tarkoituksenmukaista. Negatiivinen asenne ilmaisee meille, mikä on mieletöntä tai elämäntielteistä. Positiivinen asenne sanoo meille, mitä tulee ajatella, tuntea, sanoa tai tehdä sen, joka tahtoo saavuttaa korkeampia kehitysasteita. Negatiivinen, mitä tulee välttää sen, joka tahtoo elää mielekkäästi.

³Tämän elämäntilfilosofian ei tarvitse edes todistaa asenteensa mielekkyyttä. Kaikki voivat sen välittömästi todeta.

⁴Seuraavassa pyritään lyhyesti kokoamaan tämän elämännäkemyksen olennainen osa. Jokainen päättäköön sitten itse, ovatko vaatimukset oikeutettuja vai eivät.

⁵Asenteemme elämään ja kaikkeen, mikä meitä elämässä kohtaa, on joko myönteinen tai kielteinen.

⁶Positiiviseen elämänasenteeseen kuuluu kaikki, mikä edistää ykseyttä, kehitystä ja itsetoteutusta, mikä mahdollistaa meille korkeampien tasojen saavuttamisen, laajentaa ymmärtämystämme elämää kohtaan ja vahvistaa luottamustamme elämään ja itseemme.

⁷Positiiviseen asenteeseen kuuluu kaikki luoksevetävä, kaikki, mikä auttaa meitä löytämään todellisen, oikean ja kauniin, kaikki optimismia, rohkeutta, luottamusta, voimaa, pitkäjännitteisyyttä ja määrätietoisuutta vahvistava sekä kaikki kärsimystä vähentävä.

⁸Positiiviseen asenteeseen kuuluu kaikki se, mikä tekee meistä iloisia ja onnellisia, itseemme ja toisiimme tyytyväisiä, kaikki se, mikä osoittautuu oikeaksi ja hyväksi, kaikki elämänrohkeutta ja elämänhalua lisäävä.

⁹Negatiiviseen elämänasenteeseen kuuluu kaikki ykseyttä, kehitystä ja itsetoteutusta estävä. Siten on oikeastaan kaikki sanottu. Sillä negatiivista on kaikki se, mikä ei vie meitä lähemmäksi ykseyttä, mikä estää meitä saavuttamasta korkeampia tasoja tai hankkimasta välttämättömiä ominaisuuksia elämää varten.

¹⁰Tuhansien vuosien ajan ihmiskuntaa on ruokittu pelkillä elämänkielteisillä, negatiivisilla, uskonnonmoraalisilla kuvitelmillä synnistä, syyllisyydestä ja häpeästä. Se on saanut oppia näkemään kaiken negatiivisena, katsomaan kaikkea virheinä, puutteina tai epätäydellisyyksinä, mikä edelleen lisää vihaa elämää kohtaan. Se onkin vienyt ihmiskunnan tuhon partaalle, riistänyt ihmiseltä hänen jumalallisen itseluottamuksensa ja estänyt häntä työskentelemästä itsensä parantamiseksi.

¹¹Negatiiviseen asenteeseen kuuluu kaikki elämänkielteinen ja poistyyntävä, kaikki, mikä saa meidät onnettomiksi ja riistää meiltä rohkeuden, turvallisuuden, voitonvarmuuden sekä luottamuksen elämään.

¹²Negatiiviseen asenteeseen kuuluu alistuminen, pessimismi ja ihmisviha, joka johtuu elämäntietämättömyydestä ja poistyyntävän peruspyrkimyksen negatiivisesta suhtautumisesta olemassaoloon. Se myrkyttää tajuntaamme, herättää epätoivoa ja alakuloisuutta, tekee kaiken raskaaksi ja tarkoituksettomaksi, ja estää meitä kohtaamasta elämän vastoinkäymisiä ja pettymyksiä oikealla tavalla.

¹³Negatiivisuuteen kuuluu kaikki kärsimys. Olemme itse aiheuttaneet sen itsellemme kielteisellä asennoitumisella edellisten elämien aikana. Kaikki meitä kohtaava paha on meidän omaa aikaansaannostamme. Meille ei voi tapahtua mitään, mitä emme ole ansainneet. Kärsimällä tuhansien elämien ajan opimme vähitellen välttämään kaikkea negatiivista ja kaikkea toisille kärsimystä aiheuttavaa.

¹⁴Negatiivisuuteen kuuluu elämänviha, poistyyntävä suhtautumisemme elämään ja kaikkeen elämässä. Kaikki, mikä ei ole rakkautta, on vihaa. Vihan elonmerkkejä ovat meidän negatiiviset tunteemme.

¹⁵Negatiivisuuteen kuuluu kaikki, mikä on yksilön saavuttaman tason alapuolella, kaikki itsekkyyks ja itsekeskeisyys, kaikki, mikä tekee elämän rumaksi, alhaiseksi, mitättömäksi, merkityksettömäksi ja halpamaiseksi, kaikki, mikä ehkäisee, lamauttaa ja myrkyttää elämäämme.

¹⁶Negatiivisuuteen kuuluu haavoittuvuus. Alemmilla asteilla kaikki puhuvat paha toisistaan. Juorut ja panettelu, joilta kukaan ei välty, ovat yleisen elämänvihan ilmaisuja. Riippuvuus toisten ajatuksista, mielipiteistä ja toisiin kohdistuvista puheista on luopumista niistä oikeuksista, joita vapauden laki kaikille myöntää ja jotka ovat välttämätön edellytys itseluottamukselle ja itsetoteutukselle. Jos aina ottaa huomioon, mitä toisten mielestä pitää sanoa ja tehdä, tulee ihmisestä elämänkielteisen yleisen mielipiteen orja, joka raukkamaisesti alistuu kaiken maailman mielivaltaisiin käsityksiin. Sellaisessa hengessä kasvatetuista lapsista

tulee herkästi ujoja, arkoja ja estyneitä ja usein myöhemmin elämässään kykenemättömiä kaikkeen ihmisten parissa suoritettavaan työhön.

¹⁷Negatiivisuuteen kuuluu kriittinen asennoituminen, joka löytää vain virheitä ja puutteita kaikkialta ja napisee ja valittaa kaikesta.

10 Kuinka elämänasenteemme muovaa kohtaloamme

¹Kohtalomme on kohtalon lain alainen, joka mm. määrää, missä suhteessa elämänasenteemme on elämänlakeihin. Kohtalo on nykyisen elämän ja menneiden elämien kaikkien tajunnanilmaisujen tulos.

²Siitä lähtien, kun monadimme on hankkinut oman sielun (kausaaliruumiin) ja siten lopullisesti jättänyt eläinkunnan, aina siihen asti, kun se on siirtynyt yli-ihmisten valtakuntaan, se inkarnoituu ihmisenä oppiakseen kaiken ihmiskunnassa opittavaksi tarkoitettun.

³Samoin kuin ihmisen fyysinen olemassaolo voidaan jakaa päiviin ja vuosiin, voidaan hänen oleskelunsa ihmiskunnassa jakaa inkarnaatioihin ja inkarnaatiosarjoihin. Yhden inkarnaation voidaan sanoa vastaavan yhtä päivää. Tulevaisuus on jatkuvassa yhteydessä nykyhetkeen niin kuin nykyhetki on yhteydessä menneeseen.

⁴Edellisissä inkarnaatioissa olemme tajunnanilmaisuilamme suurin piirtein määränneet tulevan kohtalomme useiden vastaisten elämien varalle. Vastaisuudessa täytyy korjata se, mitä olemme kylväneet, mutta emme vielä korjanneet. Se kuuluu meidän itsemme “valmistamille poluille”, kohtaloomme.

⁵Yksilön kohtalo on olosuhteiden pakon ja hänen tietoisien vapautuneisuutensa yhdiste. Useimmissa tapauksissa jopa mahdollisuus vapautumiseen on riippuvainen korjuusta.

⁶Hankitut ominaisuudet, kyvyt ja mitattu korjuu ilmenevät olosuhteissa ja elämänasenteessa. Vapautemme ilmenee mahdollisuuksissamme hankkia niin ulkoisia kuin sisäisiäkin edellytyksiä energialla ja määrätietoisella työllä.

⁷Vastakkaiset toiveet kumoavat toisensa. Voimattomia ovat tilapäiset tai heikot toiveet tai sellaiset, jotka ovat ristiriidassa aikaisempien toiveiden tai itse elämänasenteemme kanssa. “Hyvässä onnessa” yhdistyvät järkkymätön määrätietoisuus, ututtera ponnistelu ja perusteellinen valmistautuminen edellisten elämien tai tämän elämän aikana. Ennemmin tai myöhemmin saamme joko lahjaksi tai muulla tavalla sen, minkä hyväksi olemme eläneet. Menestys voi usein olla käden ulottuvilla, mutta saavuttamattomissa, koska lannistumme, emmekä kestä loppuun. Annamme vastoinikäymisten masentaa itseämme, emmekä nouse jokaisen tappion jälkeen.

⁸Mitä yhtenäisempi on elämänasenteemme, mitä selkeämpi ajatuksemme ja mitä voimakkaampi halumme, sitä nopeammin on tulos näkyvissä. Jos kykenemme keräämään kaikki voimavaramme ja elämään epäröimättä määrätietoisesti yhdelle ainoalle toiveelle, saavutamme useimmiten myös tavoitteemme.

⁹Samalla tavalla voimme muuttaa muuten vääjämättömän kohtalon. Tämä pitää erityisesti paikkansa, jos muutamme jyrkästi asennettamme elämään ja otamme siten verrattomasti suurempia voimatekijöitä käyttöömme.

¹⁰Selvittäköön eräs esimerkki, kuinka yksilö voi saavuttaa tavoitteensa. Usean inkarnaation ajan hän on toivonut rikastuvansa, työskennellyt asian hyväksi ja saavuttanut yhä suuremman varallisuuden elämässä toisensa jälkeen. Tällä tavalla hän on kehittänyt yhä suuremman liikemieslahjakkuuden, kunnes hänestä on tullut liikemiesnero. Hänen toiveensa tulla suunnattoman rikkaaksi toteutuu jossakin elämässä. Syntymästään saakka hänessä yhdistyvät kaikki hankitut kyvyt ja välttämättömät edellytykset. Hän syntyy olosuhteisiin, joissa kaikki tarvittavat piilevät ominaisuudet tulevat esille. Jos hänen osanaan on hyvä korjuu, saa hän rikkautta tai mahdollisuuden hankkia sen helposti lahjaksi. Jos hän ei aiemmin ole ollut tarkka keinoja valitessaan, saa hän tilaisuuden hankkia rikkautensa laittomalla tavalla. Häntä pidetään onnen suosikkina, jolla on satumainen onni elämässä. Mukana seuraavan korjuun

mukaan hän saavuttaa tavoitteensa helpommin tai vaivalloisemmin. Usein hän saa tilaisuuden sataprosenttisesti täydentää tiettyjä asiaankuuluvia ominaisuuksia, mikä vaatii kovaa työtä. Usein korjuu on sitä laatua, että hän kasvaa lapsuutensa ja nuoruutensa vaikeissa olosuhteissa. Se vaatii vielä enemmän voimaa ja kestävyyttä. Hän saavuttaa kuitenkin päämääränsä ja hänestä tulee rahamaailman ruhtinas. Jos hän sitten iloitsee siitä, on jo toinen asia.

¹¹Jokainen on oman onnensa tai epäonnensa seppä. Olemme luoneet itsemme siksi, mitä olemme. Tulemme sellaisiksi, jollaisiksi itsemme luomme. Kaikki, mitä meille tapahtuu, on omaa aikaansaannostamme. Meille ei voi tapahtua mitään, mitä emme ole ansainneet. Vedämme puoleemme voimia, vaikutteita ja ihmisiä, jotka ovat yhdenmukaisia ajatuksiemme ja toiveidemme kanssa. Me muovaudumme ajattelemiemme ajatusten kaltaisiksi.

¹²Jotta ymmärtäisimme, kuinka elämänasenteemme muovaa kohtaloamme kautta kaikkien inkarnaatioiden, on tieto tajunnanilmaisujen vaikutuksesta välttämätön.

¹³Ajatuksillamme rakennamme taipumuksiamme ja vaikuttimillamme muokkaamme luonnettamme (kaikkien ominaisuuksien koostumus). Vaikuttimista riippuu tuleeko meistä onnellisia vai onnettomia tulevaisuudesta.

¹⁴Haluillamme ja toiveillamme hankimme itsellemme mahdollisuuksia ja tilaisuuksia niiden tyydyttämiseen.

¹⁵Teoillamme hahmotamme ulkoiset olosuhteemme, ympäristömme ja tapahtumamme. Organismimme on tulosta toiminnoista (hyväntahtoisista tai julmista), jotka voivat ilmetä elimellisesti (kauneutena tai puutteina). Muutoin saamme perintötekijät juuri niiltä vanhemmilta, joilta ne korjuun lain mukaan kuuluukin saada.

¹⁶Mahtavin kohtaloon vaikuttavista tekijöistä on ajatus. Ajatus on useimmiten muiden tajunnanilmaisujen alullepanija ja muuttaa tajunnantilojamme jatkuvasti.

¹⁷Kaikki, mitä ajattelemme, hahmottuu ennemmin tai myöhemmin. Tahto vaikuttaa tajunnan kautta. Ajatusta seuraa energia. Tulemme ajatustemme kaltaisiksi. Tiettyä ominaisuutta säännöllisesti ajattelevat löytävät sen pian uudelleen spontaaneissa ajatuksissaan ja toiminnoissaan.

¹⁸Jokaisella ajatuksella on vaikutus, joka on joko positiivinen tai negatiivinen. Ajatus-ratojamme seuraavat myös ne voimat, jotka virtaavat korkeammista maailmoista tiedostamattoman tajunnan osamme läpi. Vaikutuksen määrää jokaisen yksityisen ajatuksen tai tunteen yhteisvoima. Suunnan ja tuloksen määrää pääasiallinen asenne.

¹⁹Ajatuksella hallitsemme olosuhteita sen sijaan, että ne hallitsisivat meitä. Ajatus on menestymisen tai epäonnistumisen edellytys. Ajatus rakentaa ja ajatus hajottaa. Kaikki valmistuu ajatuksissa: terveys, onni, menestyminen ja hyvinvointi.

²⁰Kaiken, minkä voimakkaasti ja sitkeästi mielikuvituksessamme kiinnitämme, rakennamme tuleviin elämiimme. Tajuntamme voimavarat ovat tyhjentyvät, ja voimme hyödyntää niitä määrätietoisuudella, varmuudella, johdonmukaisuudella, sitkeydellä, helittämättömyydellä, kestävyydellä ja voimaperäisyydellä. Kaipaus yksinään ei riitä, vaan toiveemme täytyy alituisesti yöstä päivää elää ajatuksessa ja tunteessa sisäisenä näkemyksenä.

²¹Mielikuvituksellamme voimme tehdä asenteestamme joko positiivisen tai negatiivisen, kaunistaa tai rumentaa elämää, tehdä siitä köyhän tai rikkaan, taivaan tai helvetin. Se, joka näkee vain positiivisia asioita elämässä, itsessään ja toisissa, tekee elämästään parhaimman mahdollisen. Mielikuvitus, luomisvoima, on mahtavampi kuin se, mitä tietämättömyys kutsuu "tahdoksi". Useimmat käyttävät mielikuvitustaan huonoimmalla mahdollisella tavalla.

²²Jotta tunne, sana, teko ja tapa voivat syntyä, on ensiksi täytynyt olla ajatus. Niin kuin olemme hankkineet itsellemme tapoja ajattelemalla, voimme muuttaa niitä ajattelemalla. Uusia ajattelutapoja opettelemalla muutamme elämänasennettamme ja siten koko elämäämme. Ei ole yhtäkään ominaisuutta, jota emme voisi hankkia järjestelmällisen ajattelun avulla. Sen, mitä toivomme, saavutamme lopulta, jos pidämme sen säännöllisesti tajunnassamme.

²³Samoin kuin ajatus vetää halukin puoleensa kohteen, tai meidät kohteeseen. Hellittämätön toive saa aikaan oman täyttymyksensä. Halumme eivät ole järjen tai "tahdon" hallinnan alaisia. Ne määräytyvät suurimmaksi osaksi aikaisemmin hankittujen ominaisuuksien mukaan. Näitä voimme muuttaa, jos työskentelemme asian hyväksi.

²⁴Ajatuksistamme ja haluistamme tulee toimintoja, niin pian kuin suuntaamme ne ulospäin. Halun yllyttämä ajatus suunnittelee toiminnan. Suoritus saa lopulta voimansa halusta. Halun vaikutuksesta toiminta ensiksi hahmottuu emotionaalitajunnassa ilmentyäkseen automaattisesti, kun tilaisuus tarjoutuu. Usein halu ei ole edes tarpeellinen. Jos mielikuvituksessa on tarpeeksi kauan valimisteltu toimintaa, se laukeaa suotuisan tilaisuuden tullen. Monet ovat harkitsemattaan tehneet rikoksia leikiteltyään kauan niiden mahdollisuudella.

²⁵Elämänasenne ympäröi ihmisen tietyllä ilmapiirillä, joka määräytyy mentaalisten ja emotionaalisten tottumusten vakinaisista värähtelyistä. Toiset ihmiset ottavat näitä vastaan, ja ne herättävät heissä samankaltaisia värähtelyjä. Seurauksena on, että he ajattelevat meistä usein samaa, mitä me ajattelemme heistä, mikäli tasoissa ei ole suurta eroa, eivätkä peruspyrkimykset ole erilaisia.

²⁶Ajatuksemme vaikuttavat aina ympäristöömme. Aina emme kykene auttamaan teoillamme, mutta voimme auttaa kaikkia ajatuksillamme. Positiivisina välitämme iloa, elämänrohkeutta ja sopusointia. Negatiivisina levitämme ympäriimme epämiellyttäviä tunteita. Yhdellä ilkeällä ajatuksella saatamme yllyttää toisia tekemään rikoksia. Jos joku on niin epävakaassa mielentilassa, että yksi ulkoapäin tuleva virike laukaisee suunnitellun teon, saattaa oma ajatuksemme aiheuttaa teon, jonka vaikutukset voivat ulottua moniin elämiin. Vastuumme on sen mukainen.

²⁷Syntymästämme saakka meillä on tietty luonne, jonka olemme hankkineet tuhansien inkarnaatioiden aikana. Tietenkään se ei muutu vain sen vuoksi, että omaksumme uuden elämäntattomuksen. Täydelliseen luonteenmuutokseen kuuluu kokonainen elämä, useimmiten monta elämää.

²⁸Kaikki tajunnanilmaisumme ovat joko positiivisia tai negatiivisia ja vahvistavat jompaakumpaa asennoitumista. Vahvistamme kaikkea, mitä tarkastelemme ja huomioimme. Asennoitumalla jatkuvasti jommallakummalla tavalla ja elämällä siihen liittyvissä mielentiloissa, hankimme automaattisesti vastaavat ominaisuudet. Jos tahdomme työskennellä vapautemme hyväksi, on meidän tarkkailtava tajuntaamme ja opittava määräämään sen sisältö.

²⁹Elämästä emme saa irti enempää kuin mitä vaadimme itseltämme. Mitä enemmän vaadimme itseltämme, sitä enemmän antaa elämä.

11 Positiivisen elämänasenteen merkitys

¹Positiivinen elämänasenne on sekä itsensä toteuttamisen edellytys että sen seuraus. Se saa alkunsa ykseydestä ja tähtää perimmiltään siihen.

²Positiivinen elämänasenne on elämänluottamuksen ja itseluottamuksen vääjäämätön seuraus.

³Esoteerinen tieto antaa horjumattoman vakaumuksen, jonka mukaan
kaikki on jumalallista
kaikki elämä on ykseyttä
elämää muovaavat, kehittävät ja uudelleensynnyttävät jumalalliset olennot ikuisten, muuttumattomien luonnon- ja elämänlakien mukaan
kaikki suunnitellaan palvelemaan kehitystä, itsensä toteuttamista ja ykseyttä
kaikki on suunniteltu parhainta ajatellen
elämä on onni ja kaikki kääntyy lopulta hyväksi

elämä on autuus mentaalimaailmassa ja kaikissa korkeammissa maailmoissa, kärsiminen on mahdollista vain kahdessa alimmassa maailmassa
onnellisuutemme riippuu meistä itsestämme
mitään epäoikeudenmukaisuutta ei voi olla olemassa
hyvyys aina lopulta voittaa
pahuuden on palveltava hyvyyttä
parhaiten palvelemme elämää korkeampien maailmojen jumaluuden välikappaleina
valo ja voima virtaavat meihin tajuntamme tiedostamattoman osan kautta ykseyden maailmoista.

⁴Luottamus elämään on itseluottamuksen edellytys. Itseluottamuksen perustana on luja vakaumus, jonka mukaan

jokainen ikiatomi on kuolematon monadi, joka kosmisen manifestaatioprosessin lopussa on saavuttanut korkeimman jumaluuden

jokainen kehittyy kaikkien luomakuntien kautta kivikunnasta korkeimpaa kosmiseen valtakuntaan

me synnymme ihmisiksi niin kauan, kunnes olemme oppineet kaiken, mitä ihmisinä voimme oppia

jokaisella yksilöllä (monadilla) on luovuttamaton jumalallinen oikeus elämään, vapauteen ja onneen kaikkien samanlaisen oikeuden rajoissa.

⁵Itseluottamus, joka ei salli itseään nujerrettavan, tekee yksilöstä oman kohtalonsa valtiaan, tapahtuipa mitä tahansa. Ilman itseluottamusta ei voi saavuttaa mitään merkityksellistä. Kukaan ei tule suureksi pitämättä sisäisiä mahdollisuuksiin suurina.

⁶Positiivisen elämänasenteen ansiosta elämme hymyillen, onnellisina ja voitonvarmoina, sopusoinnussa elämänlakien kanssa, hyödyntäen parhaiten elämän antamia mahdollisuuksia. Siten avaamme kaikki kanavat tiedostamattoman tajunnan valo- ja voimanlähteisiin ja vapaudumme meihin istutetuista negatiivisista ja elämänkielteisistä komplekseista.

⁷Positiivinen elämänasenne rohkaisee, kannustaa, kohottaa ja vahvistaa. Se on terveyden, menestyksen ja onnen salaisuus. Positiivinen asenne on vahvempi kuin negatiivinen. Positiiviseen ihmiseen ei toisten negatiivisuus vaikuta.

⁸Positiivisesti elävä ihminen palvelee kehitystä, eikä kohtalo enää koskaan voi saattaa häntä ylipääsemättömiin vaikeuksiin, vaikka koettelemus monta kertaa viekin murtumispisteeseen ja olosuhteet voivat tuntua toivottomilta. Kaiken raskaan ja vaikean tarkoituksena on vahvistaa meitä ja opettaa meitä ajattelemaan siten, että mentaalisuutemme voimalla voitamme emotionaalisuutemme poistyöntävän osan.

⁹Positiivinen elämänasenne vetää meitä siihen, mitä tavoittelemme ja tarvitsemme päämäärämme saavuttamiseksi. Se tekee elämän verrattoman paljon helpommaksi elää.

¹⁰Positiivisten kompleksien muodostamiseen, vallitsevien negatiivisten vastapainoksi, eivät hyvät aikomukset riitä. Hellittämätön työ ja päivittäinen tutkistelu ovat välttämättömiä. Erityisesti se, joka on imenyt itseensä pessimismiä ja nihilismiä (lat. kiel. sanasta ”ei mitään”: mielipide joka ei tunnusta mitään arvoja), on siten luonut perustan negatiivisille tunne- ja ajatustottumuksille, jotka vain perinpohjainen elämänasenteen muutos voi parantaa.

12 Kuinka meistä tulee elinkelpoisia

¹Positiivinen elämänasenne tekee meistä nuoria, terveitä, vahvoja, iloisia ja onnellisia. Mitä enemmän pystymme innostumaan jostakin, sitä pikemmin saavutamme tavoitteemme. Ilman vakaata aikomusta päätökset ovat lähes arvottomia. Meidän on päivittäin työskenneltävä positiivisten kompleksien hyväksi niin, että ne ruokkivat valvetajuntaamme hermoja vahvistavilla virikkeillä.

²Tulemme sellaisiksi kuin ajattelemme tulevamme: olkoon kysymys terveydestä, kyvyistä tai tulevaisuudesta. Ihmiset, jotka uneksivat ihanteesta, omistautuvat sille ja ovat sen

ajatuksen valtaamia, tulevat myös toteuttamaan sen. Hellittämättömän ja voimaperäisen työn täytyy johtaa tulokseen.

³Positiivisella elämänasenteella voimme menettää kaiken tänään ja aloittaa yhtä voitonvarmasti uudelleen huomenna. Opimme kaikista erehdyksistä. Vaikeudet, vastoinkäymiset ja kärsimykset vahvistavat meitä, jos suhtaudumme niihin oikealla tavalla. Ne auttavat meitä tulemaan yhä riippumattommiksi kaikesta ulkoisesta ja luottamaan yhä enemmän tiedostamattoman tajuntamme voimiin. Onnettomuuksien varalle ei ole mitään vakuutusta. Positiivinen elämänasenne takaa meille sen, että voimme kohdata ne tyynellä luottamuksella.

⁴Epäilyksen, turvattomuuden, epävarmuuden, masentuneisuuden ja pimeyden aikoina asioiden tutkistelu ja mielessä hautominen lisäävät vallitsevaa turvattomuutta, neuvottomuutta ja harhautumista. Parasta on rentoutua päättäväisesti, kieltäytyä kiinnittämästä hetkenkään huomioita olosuhteisiin, harrasta jotain urheilulajia tai liikuntaa, puuhata jotakin tai syventyä antaumuksen mietiskelyyn.

⁵Emme saa elämältä enempää kuin siltä mielikuvituksessamme pyydämme. Positiivinen asenne tarjoaa alituisesti uusia tilaisuuksia, avaa ovia, löytää teitä ja moninkertaistaa kykyjä. Jokainen toive vie meitä lähemmäksi toivomaamme.

13 Kuinka teemme elämästä onnellisen

¹Vain positiivisesti elämään asennoituen voimme olla onnellisia. Silloin elämästämme tulee rikas. Olemalla onnellisia teemme elämämme suunnattoman paljon helpommaksi ympäristöllemme. Ilo antaa elinvoimaa, karkottaa surut ja vaikeudet, suo rikkaamman henkilökohtaisen elämän ja lisää elinkelpoisuutta. Iloisella, rohkealla, hausalla ja joustavalla mielenlaadulla elämästä tulee iloisempi ja maailmasta parempi.

²Todellinen onni ei riipu ulkoisista seikoista. Olosuhteet eivät tee meistä onnettomia, vaan se, että suhtaudumme niihin kielteisellä, virheellisellä tavalla. Jos emme ole onnellisia, johtuu se meistä itsestämme ja siitä, että sorrumme uudelleen kielteisiä komplekseja vahvistaviin ajatus- ja tunnetottumuksiin. Onnellisena olemisen taidon voimme kaikesta huolimatta oppia, jos työskentelemme tarmokkaasti sen hyväksi. Orja ja raajarikko Epiktetos oli onnellinen köyhyydestä, sairaudesta ja pahoinpitelystä huolimatta, koska hän ei päästänyt tajuntaansa muuta kuin positiivisia tunteita.

³Me saavutamme onnen suuntaamalla luoksevetävät voimat kohti ykseyden tavoitetta, elämällä myönteisesti, unohtamalla itsemme ja tekemällä toisia onnellisiksi.

⁴Nähdessämme erehdykset välttämättöminä kokemuksina sekä epäonnistumiset ja vastoinkäymiset tarpeellisina opetuksina ja arvokkaina tilaisuuksina hankkia myönteisiä ominaisuuksia, muutamme illuusiot viisaudeksi lievimmällä mahdollisella tavalla.

14 Kuinka voimme voittaa

¹Olemme syntyneet voittamaan ja voimme sen myös tehdä. Voitontunteessa elämällä saamme liikkeelle kaikki voimamme, jolloin voimme saada aikaan ihmeitä. Koska emme ole tietoisia piilevistä kyvyistämme, aliarvioimme aina mahdollisuuksiamme. Meidän pitää aina uskoa pystyvämme kaikkein korkeimpaan. Meissä olevat voimat herättää eloon järkkymätön varmuus siitä, että ylipääsemättömiä vaikeuksia ei voi olla. Useimpien mielestä kaikki, mikä on suurta, on mahdotonta toteuttaa.

²Ne, jotka eivät koskaan salli itsensä lannistuvan, eivät koskaan myönnä tulleen voitetuksi, eivät koskaan hellitä otettaan, eivät koskaan menetä malttiaan, eivätkä hetkeäkään epäile menestymistään, kohoavat aina uudelleen. Niitä, jotka ovat päättäneet voittaa, ei voi koskaan lannistaa. Emme voi epäonnistua, näyttipä tilanne kuinka synkältä tahansa, jos pysymme myönteisinä ja säilytämme voitontahdon. Köyhyydellä, panettelulla, vainoilla, ivalla, häväistyksellä ja kunniaattomuudella ei ole mitään valtaa voitontahdon nähden. Emme

voi hävitä, ennen kuin itse annamme periksi. Me voitamme, jos kohtaamme kaiken ilolla ja luottamuksella.

³Tehokkuus edellyttää oikeaa tietoa ja voimakasta tahtoa. Tiedot, taidot ja mitä loistavimmat luonnonlahjat ovat hyödyttömiä ilman voitontahtoa. Voitonvarmuus pitää kaikkia vaikeuksia keinoina kehittää kykyjä. Epäonnistumisemme vievät meitä eteenpäin. Tappiot ovat tie voittoon.

⁴Voitonvarmuus innostaa ihmeellisesti ja lisää dynaamista voimaa. Hallitsemme olosuhteita, jos luotamme tiedostamattoman tajuntamme ehtymättömään voimanlähteeseen.

⁵Tuulentuvista kasvavat esiin maalliset palatsit.

15 Kuinka teemme päivästäimme parhaan mahdollisen

¹Voimme tehdä jokaisesta päivästä täydellisen päivän. Kaikella, mitä koemme, on mielle jotakin opetettavaa. Olemme täällä hankkiaksemme kokemuksia ja oppiaksemme niistä. Kaikki, mitä meille tapahtuu, antaa meille välttämättömiä opetuksia ja on tarkoitettu parhaaksemme. Paikka, johon meidät on asetettu, on meille paras paikka. Tapaamamme ihmiset merkitsevät meille tehtävää. Työmme antaa meille oikean tilaisuuden oppia, mitä tarvitsemme tulevaisuutta varten. Mitä paremmin sen suoritamme, sitä arvokkaampia ominaisuuksia hankimme. Määrätietoisuudella opimme eniten, pääsemme pisimmälle ja onnistumme parhaiten.

²Kantamalla kohtaloamme opinhaluisesti, nöyrinä, kiitollisina ja urhoollisesti sekä hyväksymällä sen parhaimpana mahdollisena meille, osoitamme oppineemme yhden elämän salaisuuksista: muuttamaan kaiken negatiivisen positiiviseksi. Toinen salaisuus on sallia korkeampien maailmojen voimien virrata vapaasti alitajuntamme kautta kaikelle ja kaikille elämässä. Useimmat sulkevat kanavansa virheellisellä asenteellaan. Mitä myönteisempiä olemme, sitä enemmän elämää palvelemme.

³Kaikki ulkoinen on epäolennaista. Ainoa olennainen on asenteemme. Suurin taitomme on kohtalostamme huolimatta kyetä tekemään toiset ja itsemme onnellisiksi ilman sellaisia keinoja, joita muut pitävät onnellisuuden ehtoina.

⁴Ei ole mitään ylevämpää ihannetta kuin ykseys, joka on kaikkien päämäärä. Mitä lähemmäksi ykseyttä pääsemme ja mitä kauemmin voimme siinä viipyä joka kerta, kun mielemme ylenee, sitä rikkaampaa on elämämme.

16 Kuinka pysymme terveinä ja saamme terveyden uudelleen

¹Jos elämme puhtaasti, annamme elimistölle sopivaa ravintoa, luovumme kaikista myrkyistä, ajattelemme myönteisiä ajatuksia ja tunnemme myönteisiä tunteita, emme voi sairastua.

²Se, joka kieltäytyy sairastumasta, voittaa useimmat sairaudet. Joka hetki virtaavat elähdyttävät kosmiset voimat kaikkien kehojemme läpi. Myönteisen asenteen avulla voimme hyödyntää niitä oikealla tavalla ja tulla terveiksi.

³On hyvin tärkeää, että aina nautimme ruokamme myönteisin mielin ja nukahdamme iloisin ja ystävällisin tuntein. Jos ajattelemme, että terveys ja voima virtaavat kehon soluihin aterioiden aikana, varaamme raivintomme elinvoimalla.

⁴Voimakkaan myönteiset tunteet ovat dynaamisia voimia, jotka vaikuttavat elimistöä elvyttäen ja vahvistaen, karkottavat väsymyksen ja antavat elinvoimaa kaikille kehomme soluille.

17 Kuinka negatiivinen elämänasenne vaikuttaa

¹”Se, joka tuntee pahan, tuntee hyvän.” Se ei tarkoita, että meidän tarvitsisi erityisesti huomioida kielteisiä asioita, joista meillä on tarpeeksi kokemuksia. Mutta tieto siitä, mikä on kielteistä, antaa laajemman käsityksen, monipuolisemman selvityksen vastakohtaisuuksista ja

saa meidät paremmin ymmärtämään myönteisiä elämänarvoja ja kielteistä vihamielisyyttä elämää kohtaan.

²Yleisen kielteisen elämänasenteen vuoksi olemme lapsuudesta lähtien aavistamattamme imeneet itseemme kielteisiä mielikuvia ja oppineet hallitsevia kielteisiä ajatuskomplekseja. Jokainen ajattelemamme kielteinen ajatus ja tuntemamme kielteinen tunne on tahdottomasti vahvistanut näitä reaktiotapoja ja siten kielteisiä taipumuksia ja ominaisuuksia. Useimmat ihmiset ovatkin negativisteja alentaen siten elinkelpoisuutensa murto-osaan muutoin mahdollisesta.

³”Näemme vain sen, minkä jo tunnemme.” Koska huomioimme vain sen, minkä olemme kerran oppineet havaitsemaan, näemme pääasiassa kaiken kielteisen, sen mitä sovinnaisuus, elämäkielteinen moraalit, yleinen toisiin kohdistuva epäily ovat elämännäkemyksemme lisänneet ja selittäneet ainoaksi oikeaksi. Myönteisyyttä nimitetään yksinkertaisuudeksi, jos sitä edes huomataan.

⁴Meistä tulee elinkelvottomia, kun muistelemme menneitä, alhaisempia asioita, jotka olemme jättäneet taaksemme, tietämättömyytemme erehdyksiä, kyvyttömyytemme epäonnistumisia.

⁵Meistä tulee yhä elinkelvottomampia, yhä epäitsenäisempiä, yhä heikompia, toisista yhä riippuvaisempia, jos etsimme apua oman itsemme ulkopuolelta. Kaikki valo, kaikki voima, kaikki meitä vahvistava, virtaa meihin oman tiedostamattomamme kautta.

⁶Kielteinen elämänasenne ehkäisee kaikkia pyrkimyksiämme. Se ehkäisee, hajottaa, kutistaa, harhauttaa meitä, heikentää kaikkia elintoimintojamme ja aiheuttaa sairauksia.

⁷Jos mieleemme on täynnä kielteisiä asioita, ajatuksia epäonnistumisesta, sairaudesta, köyhyydestä, vastoinkäymisistä, mielipahaa siitä, mitä ei voi muuttaa, tulee meistä sairaita, köyhiä, avuttomia ja onnettomuuksille alttiita, ja elämästämme tulee taakka.

⁸Kielteinen elämänasenteemme on ainoa todellinen vihollisemme. Muita nk. vihollisia ovat väistämättömän kohtalomme suorittajat, jotka ovat suosiollisia maksamalla elämänvelkaamme ja tarjoamalla meille tilaisuuksia oppia, mitä opittava on.

⁹Kielteisellä asennoitumisella lisäämme maailman kärsimystä, siirrämme turmiolliset ajatuksemme toisiin ihmisiin ja teemme elämän vaikeammaksi elää kaikille niille, jotka värähtelyillämme saavutamme.

18 Kuinka houkuttelemme onnettomuuksia

¹Kaikki riippuu ajatuksistamme. Kielteisillä ajatuksilla myrkytämme olemassaolomme ja aiheutamme itsellemme onnettomuuksia. Kaikenlainen kielteisyys on onneamme vastaan

²Vedämme puoleemme sen, mitä pelkäämme, jolloin olemme suojeittomia onnettomuuksille niiden osuessa kohdalle. Jos ajattelemme pahaa, vahvistamme sitä ja vedämme sen puoleemme. Tapahtukoon sinulle niin kuin ajattelet!

³Ajatus epäonnistumisen mahdollisuudesta voi olla riittävä epäonnistumiselle. Häilyväinen, ryhditön, ailahtelevainen on jo etukäteen epävarman käytöksensä lyömä.

⁴Arka ei voita mitään arkuudella. Hänestä tulee vain arempi ja hän joutuu lopulta sen uhriksi, mitä on yrittänyt paeta, tai minkä hän uskoi koituvan eduksi.

⁵Kielteisillä mielialoilla on kielteinen vaikutus. Ne aiheuttavat harmia, rasitteita, pettymyksiä ja vastoinkäymisiä, joita on raskaampi kantaa. Jos odotamme huolia ja murheita, houkuttelemme ne luoksemme.

⁶Valmistelemme sen toteuttamista, mitä epäilemme. Mitä enemmän epäilemme, sitä enemmän ”luulottelemamme” hahmottuu. Ja se on omaa aikaansaannostamme.

⁷Mitä kiihkeämmin yritämme vapautua jostakin pelostamme, sitä lujemmin sitoudumme siihen, miltä olemme yrittäneet välttyä.

⁸Jos avaamme ovet kauhun raivottarille, ne saattavat hävitystyönsä päätökseen ja tekevät meistä hylkiöitä.

19 Kuinka syöksemme itsemme perikatoon

¹Kielteiset ajatukset aiheuttavat kielteisiä tuloksia ja vahingollisia vaikutuksia. Monet pilaavat ajatuksillaan sen, mitä työllään rakentavat. Kielteinen asenteemme koituu meille turmioksi, tekee meistä enemmän tai vähemmän elinkelvottomia.

²Vastoinkäymiset ja vaikeudet eivät vahingoita meitä niin paljon kuin virheellinen ja nurinkurinen tapamme kohdata ne. Olemme oman ja toisten kielteisyyden uhreja. Melkein kaikki tässä yhä vielä alkukantaisessa ihmiskunnassa kuulemamme ja näkemämme on negatiivista, ehkäisevää ja elämänkielteistä. Emme kuitenkaan ole täällä valittaaksemme ihmiskuntaa, vaan parantaaksemme sitä. Jos etsimme virheitä ja puutteita, löydämme niitä yhä useampia, ne kasvavat yhä suuremmiksi ja lamauttavat elämää yhä enemmän.

³Itseluottamuksen puutteessa työskentelemme itseämme vastaan. Kukaan ei luota sellaiseen, joka ei luota itseensä. Omia mahdollisuuksiaan epäilevä on jo puoleksi epäonnistunut. Oman arvomme alentaminen estää meitä kasvamasta mahdollisuuksiemme mukaan, asettaa rajoja lahjakkuudellemme ja herättää meissä huonommuuden tunteita. Jos näemme itsemme surkeina raukkoina, meistä tulee sellaisia. Jos uskomme olevamme arvottomia, tulee meistä yhä arvottomampia. Joka kerta kun ajattelemme itsestämme jotakin halventavaa, heikennämme itseluottamustamme. Jos sanomme, ettemme osaa, emme myöskään osaa.

⁴Jos ajattelemme köyhyyttä ja säästää kituutamme, suomatta itsellemme mitään välttämättömän lisäksi, niin myös jääme tai joudumme puutteellisiin olosuhteisiin.

⁵Jos ajattelemme pahaa toisista ihmisistä, joudumme alttiiksi samankaltaisille ajatuksille. Heidän tajuntansa tiedostamaton osa rekisteröi nämä värähtelyt, vastaa automaattisesti eikä unohda mitään. Heistä tulee vaistomaisesti salaisia vihollisiamme. Jokaisen kielteisen ajatuksen toisista ihmisistä saamme ehdottomasti samalla teholla takaisin. Jos alennamme toisia ihmisiä, niin meidätkin alennetaan.

⁶Jokaisella itseemme tai toisiin kohdistamallamme halventavalla tai alentavalla ajatuksella vahvistamme kielteisiä komplekseja, teemme itsemme voimattomiksi ja turvattomiksi, myrkytämme mieltämme, lamautamme pyrkimystämme ja jääme parantumattomiksi.

20 Kuinka teemme itsemme ja toiset onnettomiksi

¹Kielteisyys saa elämämme tuntumaan tyhjiltä, synkiltä ja kylmiltä, elämät, jotka voisivat olla onnellisia ja valoisia. Epämieluisuudentunteemme saa meidät arvostelemaan kielteisesti kaikkia ja kaikkea. Siirrämme nuo epämieluisuuden tunteet toisiin ihmisiin ja levitämme ympärillemme mielipahaa. Se on tehokas tapa tehdä sekä itsemme että toiset masentuneiksi, pahantuulisiksi ja onnettomiksi.

²Riistämme itseltämme elämänrohkeuden ja elämänilon, teemme itsemme ja toiset onnettomiksi, jos tarkastelemme liikaa elämän väistämättömiä varjopuolia, vaikeuksia, vastoinkäymisiä ja kärsimyksiä, joilta kukaan ei välty. Kielteinen kuvittelumme maalaa maailmamme mustaksi, tekee kaiken sietämättömäksi ja kestävämmäksi.

³Meistä tulee onnettomia ja yhä herkempiä kaikenlaisille kärsimyksille, jos vaalimme huoliamme, kasvatamme surujamme, pahastumme erehdyksistä, vahingoista ja harmeista.

⁴Kaikkea arvosteleva, kaikkea valittava, kaikkea vastustava negatiivisti hyödyntää kaiken myrkyttääkseen sillä elämänsä.

⁵Jos sallimme itseämme loukattavan, myötävaikutamme elämämme katkeroittamiseen. Toiset eivät voi koskaan vahingoittaa meitä. He voivat vain loukata ylpeyttäme ja turhamaisuuttamme. Siten he auttavat meitä vapautumaan näistä mielettömyyksistä. Mitä vähäpätöisempiä olemme toisten silmissä, sitä vähemmän olemme itse itsellemme esteenä. Kielteisen elämänasenteen omaavat kuvittelevat, että heillä on velvollisuus loukkaantua ja vierittävät sitten syyn toisten niskoille.

⁶Perinteinen ja opittu nurja elämänasenne on pitänyt meitä kielteisten taipumusten vallassa, ja ne tekevät meistä enemmän tai vähemmän elämään kelpaamattomia. Näihin taipumuksiin kuuluvat mm. pelko, levottomuus, epäily, empiminen, tyytymättömyys ja alakuloisuus.

⁷Pelko on kuvittelumme pahin tuote ja täysin tarpeeton, koska se ei voi koskaan auttaa, pelkästään vahingoittaa meitä. Emme voi paeta väistämätöntä. Joka tapauksessa teemme sen todennäköiseksi pelkäämällä. Useimmat pelkäävät kaikkea elämässä, mikä ilmenee yleisenä levottomuutena. He pelkäävät kohtalon iskuja ja ihmisten mielipiteitä, että oikeudenmukaisuus ei ohjaa maailmaa ja että hyvyys on oikeudeton. Pelolla on lamauttava vaikutus energiaan, yritteliäisyyteen ja kykyihin. Se riistää harkintakyvyn, rohkeuden elää ja iloita ja tappaa kunniantunnon. Pelko vahingoittaa terveyttämme, heikentää elintoimintoja ja ehkäisee solujen ja kudosten uusiutumista. Tunti pelkoa ja levottomuutta väsyttää enemmän kuin viikko kovaa työtä.

⁸Pelolle ei ole muuta syytä kuin oma mielikuvitksemme. Pelon voitamme luottamalla elämään, olemalla välinpitämättömiä maallisen kohtalomme suhteen. Miksi pelätä, kun viisaus ja rakkaus hallitsevat maailmaa ja ohjaavat kansojen ja yksilöiden kohtaloita ennakoita määrättyyn onnelliseen päätökseen?

⁹”Epäilymme ovat kavaltajamme.” Ne pettävät meitä ja myrkyttävät elämäämme. Ne tuhoavat sen, mitä ajatus on rakentanut. Ne tekevät tehokkuuden mahdottomaksi. Ne aiheuttavat päättämättömyyttä, epävarmuutta, arkuutta, häilyväisyyttä, ryhdittömyyttä, pelkuruutta, yhä suurempaa epätietoisuutta. Epätoivoisina ja alakuloisina me työskentelemme itseämme vastaan. Ilman voitonvarmuutta kukaan ei voita, sen sijaan meillä on suuret mahdollisuudet tulla voitetuiksi. Joka yrittää välttää ikävyyksiä, lisää niiden määrää ja vahvistaa niiden voimaa. On parempi epäonnistua voitontahtoisena kuin ahdistuneena ja alakuloisena. Epäluulo tuhoaa sen, mitä luottamus on rakentanut.

¹⁰Tyytymättömyys on aikamme pahe. Ihmiset ovat tyytymättömiä kaikkeen, itseensä ja muihin, elinehtoihinsa ja olosuhteisiinsa, itse elämään. Tyytymättömyys aiheuttaa kateutta, mieliharmia ja arvostelunhalua ja luo meille suuret mahdollisuudet epäonnistua.

¹¹Mielenmasennus, alakuloisuus, synkkyys ja raskasmielisyys ovat heikkoudentiloja, joita esiintyy joskus väsymyksen ja rentoutumisen yhteydessä tai kielteisten ajatusten seurauksena. Parasta on reagoida välittömästi myönteisesti, sillä nämä tunteet vahvistavat itseään.

¹²Joka tahtoo tulla onnelliseksi, voi tulla sellaiseksi työskentelemällä onnellisuuden hyväksi.

21 Kuinka sairastumme

¹Kolme neljäsosaa kaikista sairauksistamme johtuu kielteisestä elämänasenteesta, virheellisistä ajatustottumuksista ja tunnetiloista.

²Tunnetilat vaikuttavat organismiimme. Negatiiviset mielentilat heikentävät elinvoimaa, lamauttavat elintoimintoja, aikaansaavat häiriöitä koko hermostossa, myrkyttävät organismeja ja tuovat mukanaan voimattomuutta, unettomuutta, rumentavat kasvoja, pilaavat ihoa, kutistavat muotoamme, vaikuttavat syövyttävästi organismin soluihin.

³Nauttimalla ateriamme kielteisessä mielentilassa pilaamme ruokahalumme, ehkäisemme ruoansulatustamme ja turmelemme ruoansulatuselimemme.

⁴Lue tämä elämänluottamuksen korkea veisu niin monta kertaa, että sisältö tulee eläväksi; älä kriittisesti vaan mekaanisesti, kunnes se on automatisoitunut. Siten saavutetaan se myönteisyys, johon tämä filosofia tahtoo kasvattaa.

⁵Yksi kerta ei ole mikään kerta.